

Senioři, Bůh s vámi počítá

„Jozue byl stařec pokročilého věku. Hospodin mu řekl: 'Ty jsi zestárl a sešel věkem, ale zbývá ještě velmi mnoho země, kterou je nutno obsadit... Rozděl nyní tuto zemi do dědictví devíti kmenům...'“ (Joz 13,1.7)

Čtyřicetileté putování po poušti skončilo a Izraelci mohli vstoupit do země, kterou jim Bůh slíbil jako nový domov. Mojžíš je vyvedl z Egypta, ale do nového domova nevstoupil. Ve svých sto dvaceti letech zemřel a jeho nástupcem se stával stařec Jozue. Hospodin ho vybral proto, že jako účastník první výzvědné výpravy v Kenaanu, kterého se měli zmocnit již před čtyřmi desítkami let, prokázal víru a odvahu.

Nyní se jeho věk pohybuje kolem devadesátky a on je pověřen dalšími úkoly: rozpouští armádu a má rozdělit zaslíbenou zemi mezi devět kmenů. Je pozoruhodné, že Hospodin nevybírámě někoho mladšího. Vždyť staří lidé na poušti většinou zemřeli a přes Jordán vstupovali do nového domova převážně ti, co patřili k mladé generaci.

Příběh Jozue není v Bibli jediným svědectvím toho, že Bůh nezatlačuje starší lidi do pozadí, ale naopak pro službu vyzbrojuje a do práce povolává ty, kteří se mu v minulosti odevzdali. Tuto skutečnost dokonce všem generacím oznamuje prostřednictvím inspirovaného pisatele žalmů: „Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponosou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý...“ (Ž 92,14-16).

Současná společnost oslavuje a vynáší do popředí mladé a seniory staví do pozadí. Zapomíná se na to, že právě oni mohou být prospěšní svou moudrostí protříbenou mnoha zkušenostmi. Především v církvi se nabízejí služby, kde starší členové sborů mají příležitost uplatnění. Přihlásit se ke *Generaci padesát plus* neznamena vstoupit do „sborového důchodu“ a stát se pasivním účastníkem církevního společenství. Boží dílo přece není ohraničeno jenom zdmi modliteben. Bůh očekává, že jeho šedinami ozdobení služebníci se uplatní všude, kde se pohybují a kde žijí. Vždyť v běžném životě se všichni křesťané na každém kroku setkávají s těmi, kteří se jako ranění nacházejí na cestách nevládného světa a kterým je potřebné nabídnout pomoc a lék.

Jozue byl v očích většiny Izraelců „důchodcem“. Jistě by se mezi jeho současníky našlo mnoho silnějších a zdravějších, než byl on. Bůh si ho však vybral, svěřil mu úkol a pro jeho splnění mu dal i sílu. A když si přečteme poslední kapitoly knihy Jozue, tak vidíme, že tento muž v závěru života umocnil celou svou službu osobním rozhodnutím a příkladem postavit se cele na Boží stranu a sloužit Hospodinu. (Čti 23. a 24. kapitolu).

Proto prosme Pána, aby i nám ukázal, kde má pro nás připravené místo, které odpovídá našemu věku, zdraví a obdarování. On na nás čeká, protože každého z nás potřebuje.

Jiří Dřejnar